

ŠORFŮV LEXIKON KURIOZIT

VYBRANNÉ ZAJÍMAVOSTI Z PERIODIK A KNIH ZEJMÉNA AMERICKÉ PROVENIENCE LET MINULÝCH.

Ročník 1.

MAGNOLIA, LEDEN 2024

Číslo I.

POZORUHODNÝ KÁMEN

Poblíž Stoney Brook v okrese Morns, New Jersey, najdeme v tamních horách obrovský kámen ve zvláštní poloze. Kámen má délku asi 20 stop, šířku 14 stop a je tabulovitého tvaru, s průměrnou tloušťkou 7 stop a vážící v důsledku toho asi 150 tun. Pozoruhodností tohoto kamene odstraněného nějakým neznámým činitelem z jeho původního podloží není velikost ani váha. Co mu dodává na zajímavosti je to, že takovýchto kamenů je v této lokalitě vícero, a to i větších rozměrů, roztroušených po zdějších horách. Zvláštností je i jeho poloha. Tento kámen je položen na třech menších kamenech zaobleného tvaru a vyvýšen nad kusem skály se sklonem od 2 do 3 stop. Tato kamená struktura pak vytváří volný prostor, kde lze najít stín či ochranu před deštěm. Kámen leží celou svou vahou na dvou výše zmíněných menších kamenech umístěných v řadě a téměř napříč jeho středem. Mista na nichž závisí celá jeho váha se nachází v jednom případě na bodech o velikosti 10x2 palců a v druhém případě pak 5x6 palců. Zdá se, že třetí kámen slouží pouze k udržení rovnováhy toho, co převažuje na jedné straně a zde spočívá na hrotu o průměru pouhého jednoho palce.

Tento kámen je tak vybalancovaný, že jeden člověk s dobrou a správně nastavenou pákou, může jím tak pohybovat a překonat rozdíl v poloze vah rovnající se asi 2 tunám. Jak již bylo zmíněno v blízkosti se nacházejí další velké kameny, které také částečně spočívají na menších kamenech, i když ty nejsou tak vyvýšené jako ten zde popsany. (*Scientific American*, ročník 1848).

ZKAMENĚLÝ LES

M. Blast z Bombaje objevil v okolí Káhiry celý les proměněný v sílex (pazourek). Na stromech je možno tak vidět cévy, středové paprsky a dokonce i ta nejtenčí vlákna. Velikost zkamenělých stromů se pohybuje od šestnácti do osmnácti metrů. Tento jev se rozkládá na ploše mnoha set kilometrů. Celá

poušť, kterou prochází silnice z Káhiry do Suez, je poseta těmito stromy, které jako by zkameněly přímo na místě a v naší epoše. Zem na které les stojí je pokrytý pískem a šterkem spočívající na vápencovém podloží. Toto podloží obsahuje celé ústřice s textúrou a barvou, které vypadají, že zde byly ponechány teprve nedávno mořskou vodou. Je tudíž velice pravděpodobné, že celý tento jev patří do naší epochy. Celá tato skutečnost také inklinuje k prokázání toho, že lastury se mění na uhličitán vápenatý. (*Scientific American*, ročník 1848).

V OBLEŽENÍ PŘÍZRAKŮ

Tento příběh o přízracích z Gloucesteru v Massachusetts z roku 1692 byl vyprávěn z tolika zdrojů naznačující tak, že kolonie trpěla masovými pověrami. Uprostřed obvinění z čarodějnictví v roce 1692 se objevil nový fenomén satanského běsnění. Do Gloucesteru vtrhla rota přízraků mající zjev Indiánů nebo Francouzů. Tyto přízraky přicházely z bažin nebo kukuřičných polí, někdy jednotlivě, jindy zase ve skupině. Mnohokrát se přiblížily i k posádce. Obvykle vojáci zmeškali palbu, ale když zbraně vystřelily, kulky neměly žádný účinek. Reč těchto zjevů byla v neznámém jazyce. Nosili zbraně a skutečné náboje z nich vystřelené dolovali dokonce i ze stromů. Poplach byl v Gloucesteru tak velký, že major Samuel Appleton z Ipswiche vyslal 18. července asi šedesát mužů na pomoc proti těmto nevysvětlitelným zjevením. Osady v Gloucesteru trpěly těmito poplachy po dobu asi čtrnácti dnů.

Výprava na demony

Rev. John Emerson napsal Cottonu Matherovi na jeho žádost stručnou zprávu o těchto zjevech. Píše: "Doufám, že podstata toho, co je napsáno, bude stačit k tomu, aby přesvědčila všechny rozumné lidi, že Gloucester nebyl minulé léto více než čtrnáct dní dohromady vyplašen skutečnými Francouzi a Indiány, ale že příčinou všech obtěžování, která v této době postihla město, byl ďábel a jeho agenti. Jménem jeho obyvatel bych se rád ujal prosby o vaše vroucí modlitby k Otci milosrdenství, aby se tato zjevení nestala smutným znamením nějakých budoucích a ještě strašnějších obtěžování."

Sám Mather k vyprávění pana Emersona připojuje: "Vím, že i ti nejrozvážnější pánové v okolí až do dnešního dne (1702) věří, že celá tato záležitost byla zázračným příkladem podivných úkazů z neviditelného světa, který se tehdy odehrál i v jiných částech země." (*Ipswich in the Massachusetts Bay Colony, Vol. I: 1633-1700*, vydáno 1905).

RUDOVLASÝ OBŘI

V jeskyni vzdálené dvaadvacet mil od Lovelocku v Nevadě byly za posledních šedesát let nalezeny desítky obřích rudovlasých mumií. První z nich, objevené v roce 1912, byly vysoké 6,5 až 7 stop. Artefakty nalezené ve stejné jeskyni byly datovány a testy prokázaly, že jeskyně byla zřejmě obývána již před pěti tisíci lety. Místní Indiáni kmene Piute o těchto obrech vyprávějí legendy, které je popisují jako kanibalské. Podle vyprávění Sarah Winnemucca Hopkinsová byli poslední rudovlasí obři vyhubeni Piuty v devatenáctém století. "V noci vyhrabávali na našich stezkách velké jámy," uváděla paní Hopkinsová." V důsledku toho naši lidé do těchto jam padali. Ten kmen dokonce jedl nejenom své vlastní mrtvé členy ale i naše. Přišli by v noci a vykopali naše mrtvé potě, co byli pohřbeni, odnesli je a snědli." (*Our Hantued Planet*, vydáno 1971).

NA KONCI SVĚTA

Angličan William Marsters, který v roce 1854 zkusil štěstí v kalifornské zlaté horečce, pokračoval na západ a nakonec skončil na neobydleném ostrově v Polynésii se třemi polynéskými manželkami. Dnes čítá tato enkláva s příbuzenskými vztahy na Palmerstonu 89 členů a mnoho z nich je roztroušeno i na dalších ostrovech. Marstersův nejstarší syn je dnes na Palmerstonu magistrát a patriarcha s dlouhým bílým plnovousem. Ze sňatků mezi členy

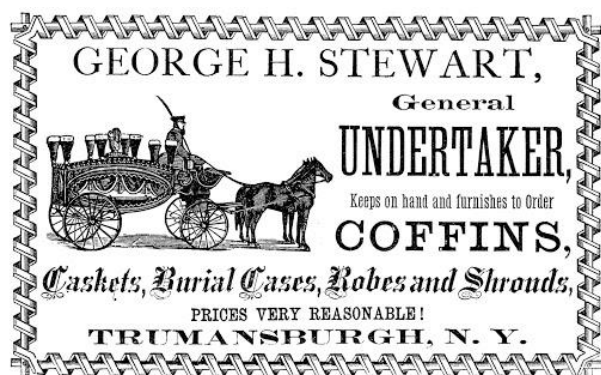
rodiny se genový základ evidentně nezhoršil a polynéské rysy mezi členy klanu převládají. Dívek je dvakrát více než chlapců. Je až s podivem, že za existenci celé této komunity je zodpovědný jeden muž z druhého konce světa. (*Westbound in the schooner Yankee*, vydáno 1936).

OHNIVÝ MUŽ

V roce 1125 n. l. v Porýní strašil v tamních horách ohnivý muž. Bylo to právě o půlnoci, kdy tento plamenný přízrak chodil od jednoho stromu ke druhému a zapaloval je. Ponocný říkal, že to byl úplný žhnoucí oheň. Dělal to všehovšudy tři noci a pak už se neobjevil. Georg Miltenberger, žijící na chmelnici u Raubachu v okrese Freinsein, pravil: "Při prvním tomto zjevení v neděli v noci, mezi jedenáctou a dvanáctou hodinou, daleko od mého domu, jsem spatřil muže, který úplně celý hořel ohněm. Člověk mohl dokonce spočítat všechna žebra na jeho břiše. Toto zjevení pokračovalo v cestě od jednoho místa ke druhému a po půlnoci po něm nebylo ani památky." Mnozí lidé měli v Porýní z toho zjevení strach, protože nosem a ústy chrlil oheň, zatímco se zmateně vrhal sem a tam ve všech směrech. (*Strange Creatures from Time and Space*, vydáno 1970).

PRODUKT DOBY

Propagační materiál z Trumansburghu, New York, 19. Století.

George H. Stewart, Všeobecná Pohřební služba, zásoba rakví výroba i na zakázku. Rakve, Pohřební Schránky, Roucha a Rubáše. Rozumné ceny!

Úrůvky volně přeložil a připravil: Filip Šorf, bibliofil a antikvarista, toho času žijící v Magnolii.